

HAMILTONŮV HONIČ ZAČÍNÁ V ČR

Po roce 1989 se otevřela mimo jiné i možnost importu různých plemen loveckých psů. Přiznávám se, že když navštívím některou větší výstavu, musím se podívat do katalogu nebo se zeptat, o jaké plemeno se jedná, i když si myslím, že o psech něco vím. Podobně jsem na tom byl, když jsem poprvé viděl Hamiltonova honiče.

Fena Cita Navesens je první jedinec tohoto plemene v České republice. Byla dovezena ze Švédska v roce 2006 a pochází od chovatele Conny Gustavssona. Ten chová mimo Hamiltonova honiče také losí psy s plným loveckým využitím ve velmi rozsáhlém loveckém revíru se srnčí zvěří a hlavně pak zvěří losí. Všichni psi jsou využíváni pro lov losů formou naháněk.

V několika časových obdobích jsem měl možnost podílet se na výcviku feny City Navesens až do přípravy na BZH, na kterých ji předváděl její majitel. Tímto článkem se chci podělit o poznatky při jejím výcviku a zároveň toto plemeno představit.

Výtah ze standardu FCI č. 132/07.08.1998/F:

Původ: Švédsko

Použití: Honič pracující hlasitě, používaný k lovu zajíce a lišky. Nejedná se o smečkového honiče.

Klasifikace F.C.I.: Skupina 6, Honiči, barváři a plemena příbuzná.

Krátký výtah z historie: Původ Hamiltonova honiče je vysvětlován jako následek křížení honičů z jihu Německa a Švýcarska a také foxhoundů a harrierů. Na první výstavě psů, která se ve Švédsku konala v roce 1886, bylo vystavováno 189 honičů. Mezi nimi byl pes jménem Pang a fena jménem Stella, oba v majetku hraběte Adolfa Patricka Hamiltona. Tento pár je považován jako základní v chovu tohoto plemene, nazývaného Hamiltonův honič nebo, jak je též někdy označován, švédský honič. Plemeno bylo oficiálně nazváno Hamiltonův honič v roce 1921 na počest chovatele, který položil základ jeho chovu, a byl rovněž zakladatelem Švédského kynologického svazu, pana hraběte A.P. Hamiltona.

Celkový vzhled: Je to pes vyvážených proporcí, působící dojmem velké síly a zdatnosti. Nikdy nesmí být hrubý a těžký. Je tříbarevný. Pohlavní dimorfismus musí být jasně vyjádřen

Fenu Citu jsem dostal „do rukou“ v 1,5 roku věku. Předtím prošla jen určitou „domácí výchovou“ a několikrát svůj temperament předvedla při samostatných několikahodinových nadhánkách po hřebenech Jeseníků. Mám zkušenosti s výcvikem jezevčků a bassetů, ale lovecká náruživost této feny byla ze začátku neskutečná. Po navětrání jakéhokoliv pachu zvěře byla téměř neovladatelná, zároveň jsem se mnohokrát přesvědčil o vynikající kvalitě jejího nosu, když při dobrém větru byla schopna navětrit zvěř na velkou vzdálenost. Toto dávala najevo hlasitým kňučením a trháním vodítkem. Jsem lesník- bral jsem ji tedy s sebou téměř denně do služby při všech pracích, které jsem prováděl (vyznačování, příjem dřeva, atd.) jsem ji důsledně cvičil v poslušnosti a tvrdě strhával ze stop srnčí zvěře. Toto jsem se snažil upevnit i na několika celodenních nadhánkách ve vysokém sněhu, kde se mnou chodila lečí na krátkém vodítku. Zároveň jsem u ní cvičil i ostatní disciplíny poslušnosti (odložení, vodění atd.) a práci na nepobarvených stopách. K divočákům se chovala nebojácně, ostře. Fena prokázala úžasnou vytrvalost a časem jsem se přesvědčil o její mimořádné orientaci. Její velkou předností je výborná hlasitost na stopě. Přivolání jsem cvičil na loveckou povelku, toto si velice rychle osvojila. Na to, jak je fena lovecky náruživá, je velmi klidná a vyrovnané povahy- řekl bych až přítulná a mazlivá- a po výcviku, který absolvovala u mě a ve kterém zdárně pokračoval majitel, je velmi poslušná. Během loveckého dne pracuje i nadále ve všech lečích velmi vytrvale, svoji vytypovanou zvěř hlasitě nahání na lovce.

Vzhledem k premiéře tohoto plemene nejen v ČR, ale i ostatních sousedních státech, získala na výstavách řadu ocenění: 7x V1, 7x BOB, KV, CAJC, 7x CAC a 5x CACIB. U ověření lovecké upotřebitelnosti formou Barvářských zkoušek honičů byl její výkon oceněn 206 body, ve II. ceně.

V letošním roce byla fena připuštěna ve Švédsku psem Zorro- S41082/2005 (pes v exteriéru oceněn dle švédských kritérií jako výborný, lovecky skvěle upotřebitelný- viz. katalog honičů na rok 2009, str. 685 a 690). Dne 24.5. 2010 se na Zlatém potoce v Jeseníkách narodilo 7 štěňat, z toho 4 psi a 3 feny.

Hamiltonova honiče nedoporučuji, jako asi žádného honiče, začínajícímu myslivci-kynologovi. Toto plemeno patří do těžkých horských a podhorských revírů, kde je schopno vytrvale a hlasitě nahánět černou a vysokou zvěř, případně ji díky svému vynikajícímu nosu dosledovat. S výcvikem je třeba začít co nejdříve a cvičit podle stejných zásad jako všechny ostatní honiče. Jsem přesvědčen, že Hamiltonův honič je a bude zcela jistě přínosem myslivecké kynologii v České republice a oživením ve výstavních kruzích.

Jan Kesner